

Slovíčko dětem: **Jak šla žába na houby**

Jednoho krásného letního dne se v rybníku u lesa na listu leknínu vyhřívala žába a přemýšlela: "co budu dneska asi dělat, abych se nenudila?". Co vlastně žába může dělat? Moc toho není - chvíli plavala v rybníku, vyhřívala se, když tu náhle zpozorovala pohyb na kraji lesa. Už se chtěla schovat, kdyby to byl čáp, ale nebyl - byl to nějaký člověk s košíkem v ruce. "To je nápad" zajásala žába, "budu sbírat houby! Že mě to hned nenapadlo! Určitě to je velká legrace." A jak si usmyslela, tak udělala. Vzala košík a nůž a pustila se do lesa.

Když přišla do lesa, našla první houbu. "Jé, ta je divná, taková červená, ta se mi nelíbí, fuj. Ne, tuhle houbu brát nebudu!" A dobře udělala, protože to byla muchomůrka červená a ta je jedovatá. Žába šla dál a našla další houbu. Měla hnědý klobouček, béžovou nohu a byl to hřib smrkový. Ten se žábě také nelíbil, protože byl na kloboučku okousaný od slimáka. Minula ho a šla dál. Po chvíli našla tři klouzky. Ani ty se jí nelíbily, protože byly slizské.

Žába pokračovala v hledání a našla bedlu. Ta byla zase šupinatá a vypadala jako deštník - opět se jí nelíbila. Žábu to přestávalo bavit, taková legrace to nebyla a rozhodla se vrátit domů. Sotva vykročila, narazila do další houby. "Jééé, to je krásná houba, jakou má pěknou sukýnku a ten hladký klobouček. A je zelená jako já! Ta se mi líbí, tu si vezmu a udělám si z ní smaženici nebo gulášek!"

Za chvíli u rybníka voněl houbový guláš - to si pochutnala a jak mlaskala. Zase ulehla na list, ale co to? Žábu začalo bolet břicho a bylo to čím dál horší, pak zezelenala ještě víc, než normálně byla. No, nebudu vás napínat - žábu odvezli do zvířecí nemocnice. Ta houba, co snědla, totiž byla muchomůrka zelená a ta je jedovatá.

Od té doby si žába moc dobře pamatuje, že to, co vypadá jako skvělá věc, ve skutečnosti zase tak skvělé být nemusí. Staré přísloví říká: není všechno zlato, co se třpytí. A zrovna tak, jako se muchomůrka tváří jako moc hezká houba, se i hřích může tvářit jako bezva věc a přitom bezva vůbec není.

Moc hezky se tváří i neposlušnost - vzdorovat, odmítnout, neuznávat autority, být nezávislí. Neposlušnost se občas musí maskovat lží. Určitě jste se s tím, děti, setkaly, když jste rodičům něco slíbily a nesplnily a tedy neposlechly a nakonec rodičům zalhaly. Když to rodiče zjistili, byli z toho smutní.

A ještě někdo je z toho smutný - to je Bůh, on nás má rád, ale je svatý a do jeho blízkosti nemůže žádný hřích a když jsme neposlušní a lžeme, tak se od něj vzdalujeme. Bůh proto poslal na zem záchranu - Božího syna Ježíše Krista, který zemřel za všechny naše hříchy. Když si přestaneme hrát na hrdiny a přiznáme Bohu, že lžeme a jinak neposloucháme, On nám to odpustí.

A pokud přijde do vašich životů něco lákavého, moc vám přeji, abyste to předložily Pánu Ježíši, který vám ukáže, zda je to opravdu dobré nebo se to jen tak tváří. Ať se vám daří.